

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.506/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Sárdy, Szalántai és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Sárdy Ildikó ügyvéd

cím2

Az alperes: Pest Vármegyei Kormányhivatal

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Komáromi Márta kamarai jogtanácsos

A per tárgya: építési ügyben hozott PE/ETDR-EP/15370-3/2023. számú határozat,
mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Budapest Környéki Törvényszék
106.K.700.092/2024/16. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (18. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes vendéglátóipari egységet üzemeltet a város és hrsz.1, cím4 alatti ingatlanon (a továbbiakban: perbeli ingatlan). A felperes az előkertben a meglévő épület burkolt teraszához egy fém vázszerkezetű, felül nyitható tetővel rendelkező, oldalfalait üvegfallal határoló szerkezetet épített, amely lábakon áll és az épület falához rögzített. A felperes az építményre vonatkozóan településképi bejelentési eljárást kezdeményezett Vác Város Polgármesterénél egy „mozgatható/nyitható árnyékoló szerkezet” létesítése érdekében. Vác Város Főépítész szakmai állásfoglalásában megállapította, hogy az árnyékoló szerkezet méretei, anyaghasználata, színezése Vác Város Önkormányzat Képviselő-testületének a településképi védelméről szóló 31/2017. (XII. 15.) rendelet (a továbbiakban: Településképi-védelmi rendelet) előírásainak megfelel, megvalósítását támogatja. A Vác Város Polgármestere által 2020. október 12-én kiadott 9/276-2/2020. számú igazolás szerint a felperesnek a „Bejárat homlokzata elé árnyékoló szerkezet” létesítésére vonatkozó bejelentését kikötés nélkül tudomásul vette.

[2] Az alperes bejelentés alapján 2023. szeptember 11-én helyszíni szemlét tartott a perbeli ingatlanon és megállapította, hogy az épület előkertjében a teraszon egy nyitható tetejű, fém vázszerkezetű, üvegfallal rendelkező építmény áll. Az alperes a helyszíni szemle megállapításai alapján 2023. szeptember 29-én építésrendészeti eljárást indított, amelynek eredményeként a 2023. október 19-én kelt, PE/ETDR-EP/15370-3/2023. számú határozatával kötelezte a felperest, hogy a perbeli ingatlanon megépített kiegészítő építményt (teraszt árnyékoló szerkezetet) bontsa el a döntés véglegessé válását követő 180 napon belül. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes által épített szerkezet helyiségnek minősül, mert az minden irányból épület szerkezettel körülhatárolt és járófelülettel rendelkező tér. A felperes a perbeli ingatlanon meglévő lakóépületet bővítette, amelyre egyszerű bejelentést kellett volna tennie, ezért az építési tevékenysége jogszerűtlen. A felperes a településképi bejelentéshez csatolt tervdokumentációban az építési tevékenységét az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. mellékletének 5. pontja alapján homlokzathoz illesztett védőtetőnek tekintette, a polgármester ehhez az árnyékoló szerkezethez járult hozzá. A településképi igazolás ellenére az nem minősül védőtetőnek, illetve árnyékoló szerkezetnek. A Vác Város Helyi Építési Szabályzatáról szóló 30/2017. (XI. 24.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: HÉSZ) 14. § (16) bekezdésének p) pontja alapján a Duna-parti sétányokon az előkertben nem lehet pavilont, építményt, kiegészítő építményt elhelyezni. Ennek alapján a megépített szerkezet – akár helyiségnek, akár védőtetőnek minősül – az előkertben nem állhat, az sérti az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 53/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 35. § (1) bekezdését. A HÉSZ szabályaiba ütköző és bejelentés nélkül megvalósított építési tevékenység jogszerűtlen és szakszerűtlen, ezért az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 48. § (1) bekezdése alapján szabálytalannak minősül. Tekintettel arra, hogy a fennmaradási engedély feltételei nem állnak fenn, a Korm. rendelet 67. § (3b) bekezdése alapján a szabálytalan állapot megszüntetése érdekében a bontás elrendelése volt indokolt.

A jogerős ítélet

[3] A felperes az alperes határozata ellen közigazgatási pert indított, végleges formában előterjesztett keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte.

[4] A törvényszék a 2025. április 8-án kelt jogerős ítéletével a felperes keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. Indokolásában elsőként a felperes által állított semmisségi okot vizsgálta meg, amely szerint az alperesnek a rendelkezésre álló településképi hozzájárulás figyelembevételével az építésfelügyeleti eljárást meg kellett volna szüntetnie. Utalt arra, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 123. §-a és a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján e kereseti hivatkozást hivatalból is vizsgálnia kellett. Az 1/2019. KMPJE Jogegységi határozatra és a Kúria Kfv.VII.37.806/2023/8. számú határozatára is figyelemmel megállapította, hogy az alperes eljárásával összefüggésben nem azonosítható olyan semmisségi ok, amely miatt a határozat megsemmisítése lenne indokolt.

[5] Az ügy érdemében a rendelkezésre álló iratok és a fényképfelvételek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a megvalósított építmény a felperes állításával szemben nem pergola, hanem helyiség. Az építmény az OTÉK 1. számú melléklete 48. pontjának megfelel, mert rendeltetése, funkciója van, fallal, tetővel rendelkezik, alja van és teret határol körül. Ezt a felperes képviselőjének tárgyaláson tett nyilatkozata is alátámasztja, amely szerint a bontással érintett részt a felperes azzal a céllal hozta létre, hogy nyári időszakban a kint tartózkodó vendégeknek ne a tűző napon kelljen ülnie, ez a cél a gyakorlati használat során sem változott, ott rendszeresen tartózkodnak vendégek. Erre figyelemmel az építmény előtetőnek, vagy védőtetőnek sem minősül, ezért nem vonatkozik rá a felperes által hivatkozott Korm. rendelet 1. melléklet 5. pontja sem. A felperes által megvalósított építési tevékenység az Étv. 48. § (1)-(2) bekezdése, (5) bekezdése, az OTÉK 35. § (1) bekezdése és a HÉSZ 14. § (16) bekezdés p) pontja alapján jogszerűtlen és szakszerűtlen volt, mivel az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységet a felperes bejelentés nélkül végezte, illetve az általa megvalósított építmény az OTÉK és a HÉSZ tiltó rendelkezéseinek ellenére az előkertben helyezkedik el. A felperes részére a Vác Város Polgármestere által kiadott igazolás településképi véleménynek minősíthető ugyan, de nem jelent építési engedélyt, ezért az nem eredményezett a felperes számára jóhiszeműen szerzett jogot. A településképi eljárástól egyértelműen elkülöníthető az építésrendészeti eljárás, amelyben a hatóság azt vizsgálta, hogy az építmény az Étv.-ben, OTÉK-ban és HÉSZ-ben foglalt építési követelményeknek megfelel-e. Az építésrendészeti eljárásban a város polgármesterének nincs hatásköre, ezért a felperes által hivatkozott hatásköri összeütközés lehetősége sem merült fel. Ebből következően a korábban kiadott településképi vélemény nem akadályozza az utóbb, eltérő jogalapon indított építésrendészeti eljárás eredményeként meghozott bontásra kötelező döntésnek.

[6] A felperes arra vonatkozó kereseti hivatkozását is alaptalannak találta, hogy a hatóság a teljes bontást a Korm. rendelet 67. § 3a) és 3b) bekezdései alapján jogszerűtlenül rendelte el. Az építmény természetben tapasztalható kialakításából és jogi jellegéből adódóan egyértelműen megállapítható volt, hogy az egy egységes szerkezetű – előtetőnek nem minősülő – építmény, amely építési helyen kívül helyezkedik el. Nem volt ezért jelentősége annak, hogy a felperes az oldalfalakat, azok mobilitása okán eltávolítaná és csak a szerkezet őrizné meg, mert a méretkorlátok miatt ebben az esetben is sértené a HÉSZ és az OTÉK rendelkezéseit. A tényállás tisztázási kötelezettség hiányával összefüggésben kifejtette, hogy az építésügyi hatóság a döntéshez szükséges mértékben a tényállást tisztázta a megvalósított épületrész jogi minősítése körében is, a felperes pedig nem tárt a hatóság elé olyan módot,

amivel az építmény átalakítással szabályossá tehető. Az építésügyi hatóságnak nem feladata annak kidolgozása, hogy esetlegesen miként érhető el a szabálytalanul kialakított építmény fennmaradása. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes határozata jogszerű, döntésénél az anyagi jogszabályokat és a tényállás tisztázási kötelezettségét nem sértette meg.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A befogadhatóság körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[8] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alponttal összefüggésben előadta, hogy a településképi védelméről szóló 2016. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Tvtv.) 8. § (1) bekezdés c) pontja alapján a polgármester a településképi eljárást eleve csak az építésügyi hatósági engedélyhez nem kötött és az Étv. 33/A. §-a szerinti egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységnek sem minősülő építési tevékenységek esetében folytathat le. A tudomásulvétellel lényegében kimondja az építtető számára, hogy az adott építési tevékenység nem engedélyköteles és nem bejelentésköteles. Az elsőfokú bíróság gyakorlatának irányadóvá válása az ügyfél jóhiszeműen szerzett építési jogát indokolatlanul szűkítené. Ezért egységesíteni szükséges a jogértelmezést abban, hogy a településképi bejelentési eljárás mint önálló önkormányzati hatósági eljárás miként illeszkedik bele az építésügyi eljárások rendszerébe, valamint a településképi bejelentés kikötés nélküli tudomásvétele és az építtető arról való (esetlegesen téves) hatósági tájékoztatása, hogy az adott építkezése nem engedélyköteles, eredményezheti-e a jóhiszeműen szerzett építtetői jogok védelmét az ugyanazon építési tevékenység jogszerűségének utólagos építésügyi általi vizsgálata során. Egységesíteni szükséges a joggyakorlatot és jogértelmezést abban is, hogy közforgalmú vendéglátóipari egységek egyre gyakoribb terasz befedési megoldásaival szükségszerűen épülethelyiség jön-e létre, vagy az adott műszaki megoldástól függően egy burkolt terasz járófelülete felett létesített építmény, szerkezet tekinthető-e előtetőnek/védőtetőnek, pergolának vagy árnyékoló kerti építménynek. A Kúria érdemi döntése elősegítheti az építésügyi tárgyú jogszabályok értelmezési kereteinek fejlődését, azok precedensértékűek.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alponttal összefüggésben azzal érvelt, hogy a Kúria döntése túlmutat az egyedi jogvitán, irányt mutathat a jogalkalmazóknak, építtetőknak a teraszbeépítések, teraszbefedések építésügyi megítéléséhez, továbbá az építési hatóságoknak arra nézve, hogy milyen jogi keretek között és milyen eljárási garanciák betartása mellett történhet csak meg szabályszerűen az építmény teljes elbontására való kötelezés. Az ad) alpont körében kifejtette, hogy a jogerős ítélet nem értékeli az ügy érdemére kiható jogszabálysértésként azt a körülményt, hogy az alperes határozatának rendelkező része „kiegészítő építményként (teraszt árnyékoló szerkezetként)” definiálta az építményt, miközben ugyanezen határozat indokolása szerint a megépített szerkezet az irányadó OTÉK alapján helyiség, hiszen épületszerkezettel minden irányból körülhatárolt és járófelülettel rendelkező tér, amivel a felperes „lakóépületet bővített”. A határozat rendelkező része és indokolása között fennálló ellentmondás miatt alperes nem tett eleget az Ákr. 81. § (1)

bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének, melyet a jogerős ítélet indokolása is átvett, amikor a tényállás leírásánál „kiegészítő kerti építményt” állapította meg, majd később azt a megállapítást tette, hogy az egyértelműen „helyiségnek” minősül. Az elsőfokú bíróság ezzel megsértette a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdés szerinti indokolási kötelezettségét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
 - aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, vagy

- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[12] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[14] A fenti befogadási ok elsődleges célja az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében iránymutatás nyújtása az alsóbb fokú bíróságok számára. Ezért e befogadási okhoz kapcsolódóan a Kúria elsődlegesen a felülvizsgálni kért egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Kúriától a településképi véleménnyel és az építésrendészeti eljárással összefüggő kérdések megválaszolását várta. Ezek azonban nem vetettek fel olyan elvi jellegű jogkérdést, amellyel összefüggésben a Kúria jogi álláspontjának első alkalommal történő kifejtése lenne szükséges. Az építésrendészeti eljárással, az ezt megelőző ellenőrzéssel és az eljárás eredményeként alkalmazott bontásra kötelező döntéssel kapcsolatban van iránymutató kúriai gyakorlat (Kfv.III.38.133/2021/7.,

Kfv.VII.37757/2024/5., Kfv.IV.37.016/2024/9., Kfv.VI.37.194/2025/7.). A Kúria több határozatában a településképi eljárással összefüggésben is állást foglalt korábban (Kfv.IV.37.095/2018/7., Kfv.IV.37.940/2020/6., Kfv.VII.37.788/2024/2.), a fenti két eljárás különálló volta és a hatáskörök eltérő hatóságokra történő telepítése nem vet fel új típusú elvi jelentőségű jogkérdést.

[15] A felperes e befogadási ok körében nem jelölt meg olyan eltérő elsőfokú bírósági döntéseket sem, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó, vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem tárt fel továbbá olyan körülményeket sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának, figyelemmel arra is, hogy a jelen ügyben még alkalmazandó Tvtv-t a magyar építészetről szóló 2023. évi C. törvény 284. §-a 2024. október 1. napjával hatályon kívül helyezte. Elvi jelentőségű jogkérdés és széttartó alsóbb fokú bírósági határozatok bemutatása nélkül az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő vizsgálatára nincs törvényes lehetőség.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, a jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel pedig, ha az a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás ebben az esetben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélkezési gyakorlatában.

[17] A felperes a felülvizsgálati kérelmében e befogadási ok körében arra hivatkozott, hogy a jelen jogvita irányt mutathat más jogalkalmazóknak és építetőknek a teraszbeépítések, terasz befedések építésjogi megítéléséhez, továbbá az építési hatóságoknak arra vonatkozóan, hogy milyen garanciák mellett történhet egy építmény (épületszerkezet) teljes elbontására kötelezése és ezáltal a tulajdonos (építető) jogának korlátozása. Álláspontja szerint a jogerős ítélet kifejezetten szűken értelmezi e körben a jóhiszeműség és arányosság jelentőségét, továbbá a jóhiszeműen szerzett jogok védelmét. Az építésügyi eljárás eredményeként a hatóság bontásra kötelező határozatával összefüggésben a kúriai gyakorlat kiforrott (Kfv.II.37.484/2017/9., Kfv.VI.37.769/2023/5., Kfv.VII.37.566/2024/9.), ennek tükrében a felperes nem fejtette ki, hogy mely tények, körülmények valószínűsítik a jelen egyedi ügy önmagán túlmutató – társadalmi érdeklődésre is számot tartó – súlyát, jelentőségét. Az adott ügy mikénti eldöntése – mivel az nem újszerű, hanem a kialakult gyakorlatot követi – az abban félként szereplőkön kívül tömegesen más jogalanyok jogi helyzetét még közvetve sem befolyásolja. Minderre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont alapján nem indokolt.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a kérelmező alapvető eljárás jogának valószínűsíthető sérelmére vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálatot jelenti. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek e befogadási ok körében nem elegendő az általa megsérteni vélt eljárási szabályszegésre hivatkoznia, az indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.129/2024/2.). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alponthoz kapcsolódóan a befogadást a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében külön is indokolni kell, a kialakult kúriai gyakorlat szerint a befogadás konkrét indokainak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének továbbá azt is igazolnia kell, hogy az általa állított jogszabálysértés kihatott az ügy érdemére.

[19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében e befogadási okhoz kapcsolódóan azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az ügy érdemére is kiható jogszabálysértésként az alperes határozatának rendelkező része és indokolása közötti ellentmondást az általa megvalósított építmény minősítésével összefüggésben, amellyel az alperes az Ákr. 81. § (1) bekezdését, az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdését megsértette. A felperes által előadottakkal szemben a per adatai alapján annyi megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti hivatkozásait megvizsgálta, ítélete indokolásában azokról számot adott. Kétségtelen, hogy az alperes határozata bizonytalan a per tárgyát képező építmény jogi jellege tekintetében, és ezt a jogerős ítélet sem oldotta fel. A jogerős ítélet indokolásának [20], [24]-[26] bekezdéseiben azonban levezette, hogy az építmény jogi jellegétől függetlenül szabálytalan, sem bővítményként, sem önálló előkert építményként, sem árnyékoló védőtetőként nem maradhatna fenn, ezért a minősítés bizonytalansága az ügy érdemi eldöntésére nem hatott ki. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel – lényegében a jogértelmezésen alapuló kötelezéssel – nem ért egyet, a felülvizsgálati kérelem befogadását önmagában nem alapozza meg (Kfv.VII.37.807/2023/2., Kfv.VII.37.007/2024/2.). A felülvizsgálati kérelem befogadása ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján sem volt lehetséges.

[20] Az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a Kp. 118. § (1) bekezdése önálló befogadási okként nem tartalmazza, ezért az vagy az (1) bekezdés aa) vagy ab) alpontja körében vizsgálható. A leírtakra tekintettel az ingatlan tulajdonosa tulajdonhoz való jogának gyakorlását az alkalmazott jogszabályok rendezik, az ezeken alapuló joggyakorlat pedig kialakult és egységes. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jog fogalma nem teljesen azonos a polgári jogi tulajdonfogalommal {5/2016. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]; 18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [26]; 25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [59]}. A tulajdon alkotmányjogi védelme nem fedi le a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványait és ezek összességét sem. A polgári értelemben vett tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonhoz való alkotmányos jog alkotmányellenes korlátozásával, ha nem elkerülhetetlen, vagy ha a korlátozás a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Mivel a jelen ügyben a felperes nem mutatta be, hogy a vizsgált jogszabályok – ideértve a HÉSZ-t – aránytalan korlátozást jelentenének más települések hasonló tárgyú szabályaihoz képest, a Kúria nem találta ezeket aggályosnak az Alaptörvény érvényesülésével kapcsolatban. Ha a felperes alkotmányossági aggályait ennek ellenére fenntartja, – ahogyan arra a Kúria már több határozatában (pl. Kfv.VII.37.639/2020/6., Kfv.VII.45.159/2022/2.) rámutatott – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésében szabályozott, normakontrollra irányuló alkotmányjogi panaszban kérheti azok orvoslását.

[21] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn, ezért annak befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[22] A befogadás megtagadására figyelemmel a Kúria az azonnali jogvédelem tárgyában előterjesztett kérelemről nem határozott.

A döntés elvi tartalma

[23] *1. A felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontja alapján nincs lehetőség, ha a felülvizsgálati kérelem nem vet fel elvi jellegű jogkérdést, az adott ügy nagy számban nem fordul elő, annak mikénti eldöntése a társadalom szélesebb körének jogaira még áttételesen sem hat ki, valamint a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem valószínűsítenek olyan eljárási szabályszegést, amelynek eldöntéséhez az ügy érdemi vizsgálata szükséges.*

2. Az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a Kp. 118. § (1) bekezdése önálló befogadási okként nem tartalmazza, ezért az vagy az (1) bekezdés aa) vagy ab) alpontja körében vizsgálható. Ha a Kúria az alkotmánybírósági felülvizsgálatot nem találja indokoltnak, de a fél alkotmányossági aggályait fenntartja, normakontrollra irányuló alkotmányjogi panaszban maga kérheti azok orvoslását az Alkotmánybíróságtól.

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[25] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. szeptember 2.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Remes Gábor s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró